

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Šanci a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Petra Kobylyky v právní věci žalobců: **a) A. J.**, bytem v XXXXX, XXXXX, **b) E. F.**, bytem ve XXXXX, XXXXX, **c) Š. J.**, bytem ve XXXXX, XXXXX, právně zastoupených advokátkou Mgr. Veronikou Šimkovou, se sídlem v Brně, Moravské nám. 3, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu**, o přezkoumání rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 27.8.2004, č.j. JMK 23691/2004 OÚPSŘ, jakož i rozhodnutí Městského úřadu Blansko, stavebního úřadu, ze dne 13.5.2004, č.j. SÚ OD 13/2004-4288/2003/Ša, **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

II. Žalovaný je povinen uhradit žalobcům a), b), c) na účet jejich právní zástupkyně Mgr. Veroniky Šimkové náklady řízení v částce 12.675,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Shora uvedeným rozhodnutím žalovaného bylo k odvolání žalobců změněno rozhodnutí Městského úřadu Blansko, stavebního úřadu, ze dne 13.5.2004, č.j. SÚ OD 13/2004-4288/2003/Ša, tak, že:

1) Podmínka č. 5 se z výroku vypouští.

2) Text podmínky č. 6 se nahrazuje následujícím zněním:

„Veškerý materiál získaný ze stavby bude z pozemku odstraněn a nezávadným způsobem uložen na vlastním pozemku stavebníků. Neupotřebitelný materiál bude likvidován v souladu

se zákonem č. 185/2001 Sb., o odpadech, v platném znění, a prováděcími předpisy k tomuto zákonu.“ V ostatním se rozhodnutí potvrzuje.

Předmětným rozhodnutím stavebního úřadu bylo žalobcům podle ust. § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen SZ), nařízeno jako spoluvlastníkům stavby, odstranění stavby kamenné zdi s cihelnou nadezdívkou na pozemcích p.č. XXXXX a p.č. XXXXX v k.ú. XXXXX, postavené bez stavebního povolení.

Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného zejména vyplývá, že jde o stavbu v korytu říčky Punkvy, která může negativně ovlivnit vodní poměry, neboť vlastní zeď zasahuje do průtočného profilu říčky Punkvy a se zdí související terénní úpravy části koryta toku (navezení zeminy) zúžují průtočný profil koryta. Vlastník pozemku Obec Sloup nesouhlasí se stavbou na svých pozemcích a souhlas příslušného vodoprávního úřadu v řízení rovněž doložen nebyl. Správní řád ani jiný právní předpis nebrání tomu, aby bylo zahájeno nové správní řízení o odstranění stavby v případě, že uplynula doba pro možnost výkonu původního rozhodnutí o odstranění stavby, stavba odstraněna nebyla a důvody jejího odstranění trvají.

Žaloba obsahuje námitku překážky věci rozsouzené a námitky věcné (zejména tvrzení, že souhlas vodoprávního úřadu podle ust. § 17 odst. 1 písm. a) zák. č. 254/2001 Sb. nebyl ve věci zapotřebí).

Pokud jde o překážku věci rozsouzené, uvádí se mimo jiné v žalobě, že již dne 31.8.1999 vydal Městský úřad Blansko, stavební úřad, rozhodnutí č.j. SU 12/99-3914-409/97, kterým nařídil odstranění stavby „kamenné zdi s cihelnou nadezdívkou ve Sloupě na pozemcích p.č. XXXXX a XXXXX v katastrálním území XXXXX postavenou bez povolení“. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 2.10.1999 a lhůta k odstranění stavby byla určena do 1.2.2000. Rozhodnutí však nebylo účastníky řízení dobrovolně splněno, nicméně správní orgán nepodnikl v tříleté lhůtě stanovené v ust. § 71 odst. 3 zák. č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen spr.ř.), pro výkon rozhodnutí žádné kroky k jeho nucenému výkonu. Svě pochybení se tedy snažil napravit provedením nového řízení o odstranění stavby.

Z písemného vyjádření žalovaného především vyplývá, že vzhledem k tomu, že nepovolená zeď se nachází i na pozemku p.č. XXXXX, (koryto vodního toku Punkva), byl souhlas vodoprávního orgánu podle § 17 vodního zákona nezbytným podkladem pro rozhodnutí.

Při posuzování námitky „věci rozsouzené“ vycházel žalovaný ze stanoviska nadřízeného orgánu, tj. Ministerstva pro místní rozvoj, jímž ce cítí být vázán. Stanovisko MMR č.j. 5198/98-32/K-205/98 je mj. zveřejněno v publikaci „Stavební zákon v praxi“ od JUDr. Ondřejchové, JUDr. Vobrátilové, JUDr. Alsterové, Mgr. Válkové, nakl. Public History (vydáno v r. 2000). Správní řád ani zvláštní zákony ji s výjimkou zák. č. 200/1990 Sb. nezakotvují. Nestanoví-li tedy zvláštní zákon jinak, může každý žadatel o cokoli ihned po právní moci zamítavého rozhodnutí žádat o totéž znovu. Pausální zakotvení zásady překážky věci rozhodnuté do správního řízení byl by vzhledem k jeho předmětu ve většině případů

30 Ca 270/2004-40

nevhodné, zvláště u rozhodnutí in rem, zavazujících vedle jmenovitě uvedených osob rovněž jejich právní nástupce. Žalovaný navrhuje podanou žalobu zamítnout.

Krajský soud v Brně přezkoumal v intencích žaloby napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že ve věci nebyly splněny podmínky řízení, neboť vydání předmětného rozhodnutí o odstranění stavby bránila překážka věci rozhodnuté.

V uvedené souvislosti je třeba především uvést, že ačkoliv spr.ř. zmíněný institut výslovně neupravuje, nemá soud pochybnosti o jeho uplatnění i v řízení správním, neboť je (stejně jako překážka zahájeného řízení) obecně aplikovaným procesně právním principem ve všech právních odvětvích, ať již v řízení trestním, občanskoprávním a logicky tedy i v řízení správním.

Za překážku pro vydání dalšího rozhodnutí ve věci (napadeného rozhodnutí) považuje soud shodně se žalobou rozhodnutí Městského úřadu Blansko, stavební úřad a životní prostředí, ze dne 31.8.1999, č.j. SÚ OD 12/99-3914-409/97, (právní moc 2.10.1999), kterým bylo podle ust. § 88 odst. 1 písm. b) SZ nařízeno A. a E. J., bytem XXXXX, odstranění stavby kamenné zdi s cihelnou nadezdívkou ve Sloupě, na pozemcích p.č. XXXXX a XXXXX v k.ú. XXXXX, provedené bez povolení příslušného stavebního úřadu. Jak vyplývá z obsahu správních spisů, toto rozhodnutí, ač se týká stejné věci, nebylo vykonáno. Nedostatek aktivity správních orgánů při výkonu rozhodnutí však nelze zhojit opětovným uložením téže povinnosti. Takovýto postup není jen nerespektováním rei judicatae, ale narušuje i právní jistotu založenou tím, že výkon původního rozhodnutí nebyl v zákonné lhůtě oprávněným realizován.

Z výše uvedených důvodů, soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, pro procesní vady (nedostatek podmínky řízení) zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.

Jelikož žalobci měli ve věci plný úspěch (soud zrušil napadené rozhodnutí), přiznal jim soud ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. náhradu nákladů řízení. Uložil proto žalovanému, aby žalobcům prostřednictvím jejich právní zástupkyně uhradil částku 12.675,- Kč, která představuje úhradu za zaplacený soudní poplatek v celkové výši 6.000,- Kč, odměnu za 6 úkonů právní služby ve výši 800,- Kč za jeden úkon (§ 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále jen AT), tj. za převzetí zastoupení a sepsí žaloby, odměnu za tři úkony právní služby ve výši 400,- Kč za jeden úkon (§ 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 2 písm. a), odst. 3, § 12 odst. 4 AT, tj. za návrh na odkladný účinek žalobě, a částku k úhradě výdajů za 9 úkonů právní služby ve výši 75,- Kč za jeden úkon (§ 13 odst. 3 AT), tj. celkem 675,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat opravný prostředek (kasační stížnost podle ust. § 102 a násl. s.ř.s.) do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle
30 Ca 270/2004-41
zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106
odst. 2, 4 s.ř.s.).

V Brně dne 16.6.2006

JUDr. Jan Šanca
předseda senátu